

не щѣ да поимѣтате за ни-
що. Истина истина ви го-
воримъ. Защо коквоѣто неѣшо
да попросите ѿ Сѣа моего
въ моѣ то име, ще да ви даде.

24 До сегѣ не стѣ просили
ниѣшо въ моѣ то име: просѣ-
те, и ще прѣимете, да кжде
радость та вѣша испламена.

25 До тѣка ви говорѣхъ
сѣ прѣтчи: но ще дойде
часъ, когаѣто не щѣмъ веке
да ви говоримъ сѣ прѣтчи,
но гѣвшъ ще ви възвѣстѣмъ
за Сѣа.

26 Въ онѣи дѣнь ще по-
просите въ моѣ то име: и не
говоримъ ви, заѣщо азъ ще
оумолимъ Сѣа за васъ:

27 Заѣщоѣто самъ Сѣа въ
любѣи, понѣже вѣе возлюбѣхъ
те мене, и вѣрвахѣте, заѣщо
азъ ѿ Бога излѣзохъ.

28 Излѣзохъ ѿ Отца, и
дойдохъ въ мѣръ: и пакъ
вѣставамъ мѣръ, и шивамъ
кодъ Сѣа.

29 Рекохъ мѣ оученицѣ те
мѣ: ѣто, сегѣ говорѣшъ гѣв-
ншъ, и прѣтча никоѣ не го-
ворѣшъ.

30 Сегѣ знаѣме, заѣщо зна-
ешъ сиѣко, и не ти трѣбѣва
да те пѣтѣ нѣкой: и за-
това вѣрѣваме, че си ѿ Бга
излѣзѣлъ.

31 Ѣговори имъ Исѣсъ:
сегѣ ли вѣрѣваче;

32 Вѣто, иде часъ, и сегѣ
дойде, да се разнесѣте секой

въ своѣ то си (мѣсто), и
мене самъ да вѣставите: но
несамъ, самъ заѣщоѣто Сѣа
ѣ сѣ мене.

33 Тѣа (раѣоты) ви рекохъ,
да имате мѣръ въ мене въ
мѣръ ще да имате скорѣь:
но имайте дерзновѣнѣе, азъ
повѣдѣхъ мѣръ.

ГЛАВА 31.

Тѣм (слова) изговори Ис-
ѣсъ, и вдигнѣ очѣ те си
на некѣ то, и рече: Ѣте,
дойде часѣ, прослави Ѣина
твоегѣ, да и сѣмъ твоѣте
прослави.

2 Каквоѣто мѣ си дѣлъ
власть надъ секоѣ плѣтъ,
да даде живѣтъ вѣчнѣи на
онѣа, коѣто мѣ си дѣлъ.

3 А това ѣ живѣтъ вѣч-
нѣи да знаѣтъ теке ѣдно-
гѣ истиннагѣ Бга и онѣго-
ва когѣто си прѣтилъ Исѣ-
са Хрѣста.

4 Азъ те прослави хъ на
землѣ та: дѣло то, коѣто
ми си дѣлъ да направимъ,
соверши хъ го.

5 И сегѣ прослави ме ты,
Ѣте, оутѣе самѣгъ, сѣ онѣ-
на слава коѣто имѣхъ оу-
тѣе, доклѣ тоѣе мѣръ не бе-
ше сѣзданъ.

6 Иви хъ твоѣ то име на
онѣа человекѣ коѣто ми
си дѣлъ ѿ мѣратъ: твоѣ
вѣха, и дѣлъ си ги мене, и
сохранѣха слово то твоѣ.